

Politična akcija komunistov ima zgodovinsko nalogo: uveljavitev pravic slovenske manjšine.

DELO

glasilo KPI za slovensko narodno manjšino

UREDNIŠTVO in uprava: 34131 Trst,
Ul. Capitolina 3 - Telefon 744046, 744047
DOPISNIŠTVO za goriško pokrajino:
34170 Gorica, Ul. XXIV. Maggio 18 -
Telefon 2436
NAROČNINA: Letna 1000 lir, polletna 550
lir. Poštni tekoči račun: Trst 11/7000

Obnovljena izdaja - Leto XXI. - Štev. 2 (732)

TRST - 28. februarja 1969

Posamezna številka 40 lir

Petnajstrednik Spediz. in abb.
Quindicinale post. Gruppo II

XII. kongres KPI

Nekaj misli o XII. kongresu Komunistične partije Italije. Kdor je sledil po dnevnem časopisu, radiu in televiziji, poteku tega velikega in demokratičnega shoda, je brez dvoma zadiral sproščeno in ponosno. V svobodni in prosti, tovariški razpravi, so se vrstila pred delegati osnovna vprašanja, ki tarejo Italijo in svet. Tovariši, ki so segali v razpravo so jasno in marsikdaj tudi kritično ocenjevali delo partije in prispevali k določanju splošnih smernic politične strategije, ki že danes kaže na plodne sadove. V Italiji se širi gibanje, ki v alternativi levemu centru postavlja v osrednje programsko prenašanje družbe v socialistično.

Enotnost: v tesni povezavi z ljudstvom, z delavskimi množicami, s kmeti z juga in severa, z izseljenci, išče KPI poti enotnih nastopov, katerih cilj je končna ustvaritev sistema zavezništva, ki bi bil sposoben postaviti lastno kandidaturu za vodenje družbe in države. Vse to pa, ob širjenju demokracije in neposrednega vpliva množic na dogajanje, v odkritem spopadu z težnjami po samooblastništvu.

Značilnosti socializma v Italiji: KPI je preko vsakršnega takticizma začrtala, na osnovi zgodovinske tradicije in razvoja, ki ga je partija imela od Gramscija do današnjih dni, ob odločilnem prispevku Togliattija in Longa, osnovne črte značilnosti italijanske socialistične državne skupnosti. Te črte se morejo spoznati že v dogajanju, v katerega sredini se nahaja KPI in ga vodi: demokratičnost in pluralizem, svoboda, neodvisnost, suverenost, internacionalizem.

Pluralizem: KPI se zavzema za tako socialistično družbo, v kateri naj na osnovi demokratičnega sistema oblasti pride do izraza prispevek vseh sil, ki so in bodo pripomogle k uveljavljanju socialistične ureditve. In to, bodisi iz opozicije, bodisi iz kritičnega sodelovanja. Italijanska pot v socializem se uresničuje tudi ob sodelovanju komunistov in socialistov, marksistov in katoličanov, ki čutijo potrebo po družbenih preobnavah. Pluralizem v kulturnem ustvarjanju, ki se že danes v sami partiji uveljavlja v dialektičnem odnosu med izobraženci, kulturnimi ustvarjalci ter stranko delavskega razreda.

Internacionalizem: Ko je KPI na svojem dvajsetem kongresu jasno izpovedala svoje mnenje o položaju v mednarodnem delavskem gibanju, potrdila svoje kritično stališče do posega v ČSSR, se ni zaprla v »narodni vrtiček«, temveč nasprotno kritično in ustvarjalno prispevala težnjam po uveljavitvi novega pojmovanja internacionalizma, vsestranske solidarnosti med silami socializma in narodnega osvoboditve, brez »vodilnih partij« ali »vodilnih držav«. KPI se je na svojem kongresu izrekla proti vsakršnemu izključevanju partij ali dežel iz socialistične fronte, proti razkolu v delavskem gibanju.

O globoko internacionalističnem duhu KPI govori tudi drugo

dejstvo: mednarodno javno mnenje, tudi meščansko, je v dneh, ko je v Bologni zasedal XII. kongres KPI, opazovalo z veliko pozornostjo, kaj se dogaja pod obokom športne palače. Na sedežih, ki so bili pripravljeni za goste in tuje delegacije, se je namreč natrpalo izredno veliko številu uglednih in pomembnih predstavnikov tujih partij; kar je dalo kongresu še večji pomen. Dejansko je bil to — tako je zapisal neki meščanski dnevnik — uvod v svetovno konferenco komunističnih partij, na katerem so bile prisotne tudi tiste partije, ki so izjavile, da jih v Moskvi ne bo.

Naj omenimo, s tem v zvezi, tudi zelo laskavo oceno, ki jo je o kongresu dal vodja jugoslovanske delegacije na kongresu, tov. Edvard Kardelj.

Nas Slovence, zanima še nekaj. Na tako živahnem kongresu, kjer je razprava bila stvarna, ni manjkala niti glas o naših vprašanjih. V svojem govoru je tov. Antonino Cuffaro, tajnik tržaške federacije, načelno postavil tudi vprašanje reševanja problema slovenske narodnostne manjšine.

Med drugim je dejal: »Naša politična akcija ima še drugo zgodovinsko nalogo: uveljavitev pravic svobodnega razvoja slovenske narodnostne manjšine v Italiji. Gre za načelno stališče, ki ga ponovno povzema in potrjuje naš osnutek tez in na kar bi rad opozoril vso stranko zaradi njegove bistvene vrednosti.

zaradi prirodne povezave, ki jo to stališče ima z našo internacionalistično razredno usmerjenostjo, z našo politično linijo ter z obveznostjo za popolno uveljavitev republiške ustave.

Naša dolžnost je odločno obsoditi ravnanje italijanskega vodilnega razreda in njegovih vlad, tudi same levosredinske vlade, ki so vedno izigravale ali odbijale najgloblje zakonite težnje slovenske manjšine in preprečevale popolno uveljavitev njenih pravic. Še vedno niso bile izpolnjene obveznosti do manjšine, obveznosti, ki izhajajo iz ustave in točnih določil mednarodnih sporazumov, kar zadeva osnovno pravico do uporabe jezika ter primerne razvoja šole. Še vedno se izvaja diskriminacija in nadaljuje dejavnost za asimilacijo in raznarodovanje. Nadaljuje se nepojmljiva delitev manjšine, ki dejansko vsa živi v isti deželi, delitev v tri različne kategorije, in to s stališča nekakšne zaščite pravnega stanja. Pri reševanju njenih problemov se ozirajo na absurda merila recipročnosti med mejnima državama.

Ponovno poudarimo svojo obveznost, da se bo naša partija, ki je preprečila, da bi raznaroditev in asimilacija privedla do skrajnih posledic, borila proti temu in pri tem smo uverjeni, da bomo, kot v preteklosti, našli popolno oporo v naših parlamentarnih skupinah, v vseh vas in v vseh aktivnih članih komunistične partije.

Solidarnost dijakov

«... riaffermiamo la reciproca solidarietà per le rivendicazioni specifiche delle varie scuole ed in particolare quelle con lingua d'insegnamento slovena.»

In še podpisali: »Galilei«, »Volta«, »Da Vinci«, »Nordio« itd. Glavnina tržaških srednjih šol z italijanskim učnim jezikom je preko svojih predstavnikov dejala, da bo zagovarjala specifične zahteve slovenskega dijaštva. Sedaj ne odpravlja v Rim delegacija, ki bo te zahteve zagovarjala pred ministrom in vlado. V delegaciji je tudi dijakinja, Slovenka. Zahteve so tudi znane: strokovna šola, šolstvo v Beneški Sloveniji...

Nezaslišano!

Za tistega, ki motri dogodek skozi prizmo idej napredka, ni prav nič nezaslišanega. Mladina, ki »oporeka« družbeno in šolsko stvarnost, ki ji jo vsiljuje vodilni razred, se je dejansko, z vso svojo mladostno in življenjsko perspektivno silo vključila v boj za demokratični razvoj ter pri tem zavrača ves balast tistih zastarelih mitov, ki se jih je bila vsiljena oprijela.

Pri nas je ta balast šovinizem, ki so ga hoteli tržaškimi dijakom vsiliti tržaški vodilni klerikal - nacionalistični vodilni krogi.

Ko so dijaki zasedali šole in so prihajale na slovenske

zasedene srednje šole delegacije iz zavodov »Carducci«, »Volta«, »Nordio« — smo imeli pred očmi sliko mladih, ki jih družbi podoben ideal napredka, spreminjanja trohnečega in prekvashvanje v družbenem dogajanju tudi samih sebe.

Tista dekleta, ki so si dejala: »Odslej te bom tikala, saj smo prijateljice...« in nato povpraševala: »Cosa scrivi su quel manifesto?« so pozabile, da je hotel vodilni razred imeti v šolski mladini rezervuar protislovanskega šovinizma.

Nad vse se je dvignilo novo: solidarnost.

Ne »izolacija«, kot je razpisalo »Gospodarstvo«.

In vendar res ni bilo neke solidarnosti... in tudi to so prezrli, prav slučajno. Morda zato, ker se je kazala v svoji revni goloti tudi ta resnica, toda tiše, rekli bi — prišepetaje: nikjer nismo prebrali solidarnosti izjav sindikata slovenskih šolnikov. Nismo!

Pa smo vendar čitali med zahtevami dijaštva:

»Ureditve staleža slovenskih profesorjev.«

A kaj, ko je strah močnejši od hvaležnosti!

A ni močnejši od solidarnosti. In tega se veselimo.

Slovenski in italijanski srednješolci enotno, solidarno naprej!

Minister Restivo: „Slovenci uživajo ustavne pravice“

Resolucija senatorjev KPI je bila zavrnjena z glasovi socialistov, demokristjanov in skrajne desnice

V rapravi o letošnjem proračunu ministrstva za notranje zadeve, ki je bila pred kratkim v senatni komisiji za notranje zadeve, je naš senator tov. Paolo Sema obširno govoril o položaju Slovencev v deželi Furlaniji - Julijski krajini. Senator je med drugim poudaril, da so Slovenci v Italiji, kar se tiče narodnostnih pravic in ravnanja z njimi državnih in krajevnih oblasti, še vedno razdeljeni na tri dele: na Slovence, ki živijo v tržaški, v goriški in v videmski pokrajini.

Senator Sema je ostro obsodil, da še vedno velja zakonodaja in živi mentaliteta fašističnega navdiha proti Slovincem. Govoril je o neurejenem položaju slovenske šole (v Beneški Sloveniji pa Slovenci sploh nimajo slovenskih šol), prepovedi uporabe slovenskega jezika v javnih uradih, številnih primerih diskriminacije, ki žalijo najosnovnejši čut demokracije in o nadaljevanju procesa asimilacije.

Se zlasti je senator Sema poudaril, da vlada preprečuje avtonomni deželi, katere posebni statut je opravičen predvsem z obstojem narodne manjšine na njenem ozemlju, da bi izdajala zakone s tem v zvezi. Hkrati pa je senator Sema ugotovil, da vlada ni nikoli hotela predložiti v razpravo parlamentu spomenice o soglasju londonskega sporazuma, kar prispeva k podaljševanju stanja zakonodajne negotovosti.

In veste, kako je minister Restivo odgovoril na vse to? »Da italijanski državljani slovenskega jezika v deželi Furlaniji - Julijski krajini uživajo svobodo, politične in državljanske pravice v bistvenem spoštovanju načela enakosti, ki ga jamčita člen šesti ustave in člen tretji posebnega deželnega statuta...«, »da prav v zaščito njihovih etničnih, jezikovnih in kulturnih značilnosti so bili izvedeni ukrepi v njihovo korist na področju, kjer so naseljeni...«. Poleg tega so lahko deležni koristi po-

bud na gospodarsko - socialnem področju, ki se izvajajo na podlagi splošnih koordiniranih načrtov v deželi Furlaniji - Julijski krajini.

Demokristjanski minister vlade leve sredine Restivo je šel enostavno mimo vseh ugovoritev senatorja Seme, ni imel niti za potrebno, da bi vsaj omenil, kako in v kolikšni meri vlada in pristojni krajevni organi izvajajo londonski sporazum, ki zanj, kot sledi iz njegovega odgovora, sploh ne obstoja, ter je popolnoma zamolčal, da državne in krajeвне oblasti ravnaajo s Slovenci na en način na Tržaškem, na drugi na Goriškem in da se sploh niti ne zmenijo, za beneške Slovence, kjer je slovenska beseda v mnogih krajih izrinjena celo iz cerkve.

Senatorji Sema, Benanzi, Gianquinto in Borsari so zaradi nezadovoljivega ministrovega odgovora, ki je preslišal vse, kar je senator Sema izjavil, vložili v senatni komisiji za no-

tranje zadeve sledečo resolucijo:

»Vlada, zavedajoč se veljavnosti demokratičnih zahtev slovenske skupnosti v tržaški, goriški in videmski pokrajini in neodtujljive pravice prebivalstva, ki je toliko prispevalo k borbi proti fašizmu in za osvoboditev, da živi in se razvija v popolnem uživanju pravic, ki jih določajo republiška ustava, mednarodni dogovori in najsoodnejše koncepcije o vlogi in položaju etnične manjšine v okviru omikane države, se obvezuje in bo čimprej predložila parlamentu konkretne predloge za ukinitve vseh tistih zakonov, odlokov in zakonskih členov iz fašistične dobe, ki dejansko omejujejo pravice italijanskih državljanov slovenske narodnosti, in da bo predložila organski zakon za rešitev problemov slovenske etnične manjšine, ki živi v deželi Furlaniji - Julijski krajini, z namenom, da odstrani vse še vedno obstoječe ovire za popolno uživanje enakopravnosti, ki jo jamči ustava, in da ji zagotovi obširen, svoboden in popoln razvoj na vseh področjih gospodarskega, socialnega in kulturnega življenja.

Ko je prišla resolucija na glasovanje, je bila zavrnjena z glasovanjem (Nadaljevanje na 4. strani)

Demonstracija študentov na Trgu Unità v Trstu

Vzroki in ozadje krize Slovenske skupnosti

(Iz brošure, ki jo je izdal dr. Branko Agneletto)

(Iz brošure, ki jo je objavil dr. Agneletto, povzemamo nekaj poglavij. Sicer pa se bomo k zadevi povrnil tudi v prihodnji številki.)

Pod naslovom »POMOČ RAZLAŠČENCEM V DOLINI — vzroki in ozadje krize Slovenske skupnosti«, objavlja odv. dr. Branko Agneletto, predsednik tržaške Slovenske demokratske zveze, knjižico, ki ima 48 strani in ki je (če jo še imajo) v prodaji v Tržaški knjigarni. Cena 500 lir.

Pisec začneja takole: »Za tri leta se naša javnost sprašuje, kaj je pravzaprav za dolinsko zadevo, v katero je vpleten Odbor za pomoč razlaščencem.

S to brošuro hočem verno prikazati zgodbo od teh 35 milijonov. Zgodbo zaradi katere je prišlo do napetosti in končno do razkola med tržaško Slovensko demokratsko zvezo na eni in preostalo tržaško Slovensko skupnostjo na drugi strani...»

»Začelo se je pozimi leta 1965. 3. januarja 1965 je bil — v zvezi z razlastitvami predvidenih za gradnjo naftovoda Trst-Ingolstadt v Dolini pri Trstu — na pobudo Kmečke zveze in KPI, ustanovljen 'Konzorcij razlaščencev in oškodovancev'. Število oseb, ki so se Konzorciju pridružile, je hitro naraščalo. Junija 1965 je dr. Škerk — deželni svetovalec Slovenske skupnosti in voditelj Neodvisnih Slovencev — dal predlog, da bi se v okviru Slovenske skupnosti ustanovil odbor, ki bi bil razlaščenim kmetom na razpolago za vso politično in pravno pomoč.

Odbor je bil ustanovljen. Dr. Tul je izjavil, pri zaslišanju pred Odvetniško zbornico dne 28.2.1966, da so bili člani odbora: dr. Škerk, Drago Legiša, Aleksander Rudolf, Karlo Guštin in drugi predstavniki raznih političnih skupin v Slovenski skupnosti. Predsednik odbora je postal dr. Alojz Tul, član Katoliške skupnosti...»

Potem pisec razlaga svoj »predlog naj slovenski odvetniki brezplačno pomagajo slovenskemu kmetu«, ugotavlja, da je bil ta predlog zavrnjen in, nato opisuje, pravi v po-

glavju »Odvetnik in politika« med drugim: »Nihče se ne bi spotaknil ob dr. Škerka če bi ta pri vsem dogajanju v zvezi z delom Odbora za pomoč razlaščencem nastopal kot odvetnik in samo kot odvetnik. Toda ker je kot politik dal pobudo za ustanovitev »Odbora za pomoč razlaščencem« v okviru Slovenske skupnosti, ker je odbor pobiral pooblastila razlaščenih v prostorih Slovenske skupnosti v Ul. Macchiavelli št. 22 in so šele nato romali akti v pisarne dveh odvetnikov (drugi odvetnik, ki je imel s tem opravka je dr. Berdon — op. ur.), zato on kot politik odgovarja za delo Odbora — katerega član je bil — in obenem tudi za to kar je on osebno storil v tem okviru. Javnost, katerikoli član te javnosti, ima pravico zahtevati, da se to delo pojasni...»

Pod poglavjem »Tajnost neke pogodbe« je rečeno:

»Ko sta odvetnika Odbora za pomoč razlaščencem, ki ga je ustanovila Slovenska skupnost, vložila potrebne tožbe, je bil prvi cilj dosežen. Od septembra 1965 vse do novembra istega leta se ni zgodilo nič pomembnega. Novembra pa je družba SIOT — ki je gradila naftovod — pokazala željo da mirne ureditve vseh sporov in za poravnave vseh pravnih. Pričeli so se razgovori, ki sta jih v imenu Odbora za pomoč razlaščencem vodila odvetnika Škerk in dr. Berdon s predstavniki SIOT. Pogajanja so trajala nekaj tednov. Ko je bil sporazum dosežen, so 6.12.1965, podpisali 'convenzione' (dogovor) med Odborom in SIOT. Pogodbo sta sestavila dr. Škerk in dr. Berdon v sodelovanju s predstavnikom družbe SIOT, podpisal pa jo je v imenu odbora dr. Tul. Značilno je, da dr. Škerk in dr. Tul nista smatrala za potrebno vprašati glede sklenitve in vsebine pogodbe predhodno za mnenje Odbor za pomoč razlaščencem, v imenu katerega sta nastopala. Celotno po podpisu pogodbe nista še dolgo časa obvestila o tem člane Odbora...»

Nato dr. Agneletto objavlja pismi dveh članov Odbora, nabrežin-

skega župana Draga Legiša in g. Karla Guština z dne 20.5.68. Pisma nabrežinskega župana Draga Legiša, ki je naslovljeno na dr. Floridana, je objavljeno v italijanskem izvirniku, tako kot ga je slovenski nabrežinski župan napisal slovenskemu odvetniku.

V tem pismu Drago Legiša piše, da je bil »Comitato pro esproprio«... »formato da esponenti politici dell'Unione Slovena«... »Non mi consta perciò, che nel suddetto Comitato abbia fatto parte qualche contadino espropriato o espropriando. Ciò a tutto il dicembre 1965, almeno...« Potem ko poudarja »la mia estraneità a nome del comitato ebbero a fare alcuni dei suoi membri in relazione alla convenzione 6.12.65 (...) e ribadisco di non conoscere la destinazione del 20 milioni di cui alla suddetta convenzione...«

Nadalje objavlja dr. Agneletto besedilo znane pogodbe in komentira: »SIOT se je obvezala plačati Odboru za pomoč razlaščencem skupno vsoto lir 35 milijonov »per la regolazione di ogni pretesa di danni, spese, diritti sia dei soci del Comitato stesso che dei relativi tecnici, professionisti e legali...«

Sam predsednik Odbora, dr. Tul, je dne 28.2.66 izjavil, med zaslišanjem pred preiskovalnimi organi Odvetniške zbornice v Trstu: »Il prezzo medio pattuito transattivamente quale indennizzo di esproprio è di lire 1.070 al mq. per un totale complessivo di Lire 15.000.000... Per tutte le spese del Comitato, dei singoli e dei legali furono previsti 10 milioni di lire... altri 10 milioni furono previsti come cauzione a favore dei legali...«

Sožalje

Pred kratkim sta v Podlunjerju umrla dva člana naše partije: tovarišica Josipina Nikolič in Željko Babič. Oba sta bila tudi zvesta bralca našega lista.

Svojem umrlih tovarišev izražajo sožalje sekcija KPI v Podlunjerju, tržaška federacija in uredništvo našega lista.

Odstop predsednika in odbornikov šolskega patronata na Repentabru

Zadeva šolskega patronata na Repentabru je močno razburila duhove ne le v tej občini temveč na celotnem tržaškem ozemlju. Kot je znano je bil za tajnika patronata izvoljen učitelj Glavko Bitežnik, toda šolski skrbnik v Trstu, dr. Angioletti, je svojevoljno določil, da mora biti tajnik italijanska učiteljica Erilda Fortuna.

Ta svojevoljnost je privedla do tega, da se je odbor patronata razšel. To potrjuje tudi naslednja izjava, ki je bila poslana v vednost tudi našemu listu:

»Ker se ni upoštevalo vseh prizivov glede jasnih, natančnih in točno določujočih zakonskih pravil o delovanju šolskih patronatov, ter so naletele na gluha ušesa tudi opombe, katerih razlogi pravičnosti, pravne enakosti slovenskega prebivalstva in nemotenega delovanja patronata samega so zahtevali imenovanje tajnika - ravnatelja patronata na predlog upravnega sveta patronata in bi tajnik - ravnatelj seveda moral obvladati slovenski jezik;

ker se ni niti upoštevalo vseh ugovorov političnih in kulturnih organizacij, deželnih svetovalcev ter parlamentarnih poslancev proti nepravilnemu imenovanju za tajnika ravnatelja patronata v osebi gđ. dr. Erilde Fortuna.

Ker do danes sama gđ. dr. Erilda Fortuna, da si večkrat naprosena, ni še izročila ključev arhiva za točen pregled vseh uradnih listin, ki se tičejo patronata;

po vsem tem, ko je jasno, da ni nobenega jamstva in še manj možnosti, da bi patronat pod takimi pogoji mogel nemoteno delovati, posebno kar se tiče podpore in pogojskega pouka v korist ne samo majhnega števila učencev (7) šole italijanskega jezika, marveč tudi neprimerno večjega števila (33) šole slovenskega jezika;

dajemo ostavko od predsedništva, izvršnega odbora in sedanjega upravnega sveta šolskega patronata na Repentabru. Naša vest svobodnih ljudi in italijanskih državljanov slovenskega materinega jezika nam ne dopušča, da bi bili kakorkoli odgovorni za krivično stanje in zapostavljanje slovenskega prebivalstva.

Viljem Žerjal, predsednik
Mirko Guštin, član odbora
Alfonz Guštin, član odbora
Ludvik Purič, član uprav. sveta

Kot je znano je o zadevi šolskega patronata na Repentabru pisal ves slovenski tisk. Vsa slovenska javnost je zavrnila svojevoljni poseg šolskega skrbnika.

Šolski skrbnik je skušal zagovarjati svoj korak s tem, da je poudarjal, da so v odborih šolskih patro-

natov v vseh okoliških občinah Italijani in Slovenci ter da je kot zastopnika šolskega skrbništva v dolinskem patronatu imenoval Slovenca. Pripomnil je tudi, da v nobeni drugi občini ni prišlo do ne- sporazumov ter da se je slovenski tisk razpisal samo o repentabrski zadevi. Tako je namreč šolski skrbnik odgovoril na protestno pismo Sindikata slovenske šole. Resnica je seveda nekoliko drugačna. Povrh tega, da je šolski skrbnik svojevoljno imenoval za tajnico patronata na Repentabru osebo, ki ne obvlada slovenskega jezika, je imenoval za svojega zastopnika v tem patronatu tudi didaktičnega ravnatelja, ki seveda ni Slovenec, v Dolini pa je imenoval kar dva svoja zastopnika, od katerih je eden Slovenec in eden Italijan. Taka je resnica.

Vsekakor obstaja dejstvo, da je šolski skrbnik ravnal proti interesom Slovencev.

Diskriminacije pa ne moremo trpeti!

Kulturne prireditve

Preteklo nedeljo je bila v Prosvetnem domu na Opčinah tradicionalna Prešernova proslava. Priredilo jo je domače Slovensko prosvetno društvo Tabor. Prireditve je lepo uspela. Prešernove poezije so recitali otroci iz Banov in Opčin, o Prešernu pa je govoril prof. Stan-ko Kodrič. Nastopili so tudi openski gojenci šole Glasbene matice, dva harmonikarja in kitaristka, ki je tudi pela in otroški pevski zbor. Sodeloval je tudi mladinski zbor iz Sežane, v katerem nastopa nadsto pevec.

Istega dne je bila lepa kulturna prireditev tudi v Ljudskem domu v Križu. Prireditve je bila v počastitev Cankarja in Prešerna. Na njej so sodelovali: vaški deklinski pevski zbor (ki se je tokrat prvič predstavil), dramska skupina in moški pevski zbor.

V petek, 28. februarja ob 20.30 bo Prešernova proslava na Kontovelu. Na prireditvi, ki bo v kinu Ana bodo nastopili: mladinski pevski zbor Prosek - Kontovel, moški zbor Vasilij Mirk, godba na pihala in recitatorji.

V soboto, 1. marca ob 20.30 bo Prešernova proslava v Boljuncu. Nastopili bodo recitatorji in zbor prosvetnega društva Prešeren.

Slovenska prosvetna zveza je organizirala dva zelo uspela nastopa folklorne skupine Tine Rožanc iz Ljubljane. Preteklo soboto zvečer je bila prireditev v Katoliškem domu v Gorici, v nedeljo popoldne pa v Kulturnem domu v Trstu. Obe dvorani sta bili polni hvaležnega občinstva.

Tržič — Delavci so na trgu sežgali grozilna pisma od vodstva tamkajšnje ladjedelnice

